

ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΡΥΚΙΟΣ.

καὶ ἄλλα δημοσιεύματα 30 λεπτά ἢ γρημμή. Καμία πληρωμή δὲν ἀξίζει χωρὶς ἀπόδειξι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν Διευθυντήν.

Μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν Ἄλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ φατριασμοῦ.

διὰ τὴν Ζάκυνθον.—Τριμ. δρ. 2. Διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα ἔξαμ. δρ. 4.—Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἔτησ. φρ. 10.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙΣ ΕΚΛΟΓΑΙΣ

Ἀναγκαῖα ἑκαθάρσεις.— Πράγματα περασμένα.—Λουκᾶς Καρρέρ καὶ Ἀναστάσιος Λούντζης.—Τὰ τωρινά.—Κοσκίνισμα.—Ἀλέξανδρος Ρώμας.—Ῥποψηφίου ἐκλογή.—Ὁ κ. Λούντζης εἰς ἐρεθισμὸν.—Τὰ μέτρα του.—Ἡ ἰδέαις του.—Λουκᾶς Καρρέρ.—Ἀκόμη σκοτάδι.

Χρεωστοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ διατρέξαντα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν· διότι κάθε πρᾶγμα ποῦ ἔχει σχέσηιν με τὸν Δῆμον, πρέπει νὰ τὸ γνωρίζουν οἱ δημόταις.

Πρὶν ἀρχίσωμεν ὅμως νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰ συμβάντα, κρίνομεν καλὸν νὰ θυμίσωμεν δύο πράγματα γνωστά. Πρῶτον, πῶς ὁ Πατριώτης ἐδήλωσε δημοσίως ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ ὡς Δήμαρχον ὅποιον πρόσωπον κρίνῃ κατάλληλότερον, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ με ποῖο κόμμα θὰ εὐγῆ. Δεύτερον, πῶς ἐπειδὴ εὐγῆκε λόγος ὅτι γίνονται ἐνεργειαις διὰ νὰ πεισθῇ ὁ πολυτίμητος συμπολίτης μας κ. Πέτρος Ρώμας νὰ ἐκτεθῇ ὡς Δήμαρχος, ὁ Πατριώτης ἐκηρύχθη θερμὸς θιασώτης αὐτῆς τῆς ιδέας, διότι τὸ θεωρεῖ μεγάλην τιμὴν καὶ μεγάλο εὐεργέτημα τοῦ τόπου μας νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ἕνας τέτοιος ἠθικὸς καὶ ὑλικὸς θησαυρὸς. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐνθού-

μισμα, πρὶν ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, θὰ ἀναφέρωμεν κάποια πράγματα περασμένα, ποῦ ἔχουν μεγάλην σχέσηιν με τὰ τωρινά.

Πρὸ τεσσάρων χρόνων ἦταν πάλιν παραμοναῖς δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅπως εἶναι καὶ τώρα.

Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀρχηγὸς τοῦ λιουραϊίου κόμματος ἦταν ὁ κ. Ροβέρτος Ρώμας. Ἐπειδὴ ὅμως ἔλλειπε εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ αἱ ὑποθέσεις του δὲν τοῦ ἐσυγχωροῦσαν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ζάκυνθον διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀναγκάσθη ὁ ἀνεψιὸς του, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας, ποῦ ἔλειπε τότε καὶ ἐκεῖνος, νὰ ἔλθῃ αὐτὸς νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν θεῖον του. Μόλις ἔφθασε ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας ἀρχισε νὰ ἐξετάζῃ διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ ἔκλινε τὸ κόμμα. Καὶ δὲν ἀργῆσε νὰ πεισθῇ πῶς ἐναντίον τοῦ τότε Δημάρχου κ. Λουκᾶ Καρρέρ ὑπῆρχαν εἰς τὸ κόμμα δυσαρέσκειαις. Ἐκθέτει τὰ πράγματα εἰς τὸν κ. Καρρέρ καὶ λαβαίνει αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν: «Ἐγὼ ἀναπαυμένην τὴν συνείδησίν μου πῶς ὄχι μόνον δὲν ἐστάθηκα βλαβερὸς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου, παρὰ ἐξεναντίας ὅ,τι καλὸν ἠμπόρεσα νὰ πράξω, τὸ ἔπραξα. Ἄφοῦ ὅμως με βεβαιόnete πῶς ὑπάρχουν δυσαρέσκειαις ἐναντίον μου, δὲν ἐννοῶ νὰ ἐκτεθῶ παρὰ θὰ ὑποστηρίξω ὅποιον κρίνετε κατάλληλον διὰ Δήμαρχον».

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Καρρέρ, συνεννοεῖται ὁ κ. Ρώμας με τοὺς φίλους του

καὶ βγάνει ὑποψήφιον Δήμαρχον τὸν κ. Ἀναστάσιον Λούντζην. Καὶ ὁ κ. Καρρέρ με τὴν εὐχαρίστησιν ἀκούσε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Λούντζη, ὥστε δὲν ἔκαμε μόνον ἐκεῖνο ποῦ ὑποσχέθη εἰς τὸν κ. Ρώμαν, παρὰ ἔκαμε κατὶ περισσότερο. Δὲν ὑποστήριξε δηλαδὴ τὸν κ. Λούντζην μόνον με συγγενεῖς, με φίλους, με ἐνεργειαις, παρὰ τὸν ὑποστήριξε καὶ με θυσίαις. Ἐννοεῖται πῶς αὐτὰ τὰ καθέκαστα ἡμεῖς τὰ ἐμάθαμεν κατόπιν, διότι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἤμεθα χίλια μίλια μακρὰ ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον. Καὶ ὁμολογοῦμεν πῶς αὐτὸ τὸ ὕστερο ἐδυσκολευθήκαμεν νὰ τὸ πιστέψωμεν· διότι ἀκούσαμε πῶς ὁ κ. Καρρέρ δὲν εἶναι εὐκολος νὰ κἀνῃ θυσίαις. Ἀλλὰ προχθὲς τὴν Κυριακὴν, ποῦ ἐλάβαμεν τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσωμεν ἐπάνω εἰς τὰ διατρέξαντα με τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον κ. Αναστ. Λούντζην, τὸν ἐρωτήσαμεν ἂν ἀληθεύῃ πῶς ὁ κ. Καρρέρ πρὸ τεσσάρων χρόνων ἔκαμε θυσίαις ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ὁ εὐγενέστατος κ. Λούντζης με τὴν γνωστὴν του εἰλικρίνειαν κατεῦθύνθη μετὰ τὸ ἐπιβεβαίωσε.

Ἀφίνομεν τώρα τὰ περασμένα καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὰ σημερινά.

Τὸ κόμμα σήμερα δὲν εἶναι πλέον Λιουραϊικόν· διότι κατόπιν ἀπὸ τὸ σχίσμα τοῦ κ. Βούλτσου ἔγινε ἀποκλειστικῶς ρωμιάνικο. Καὶ τακτικὸς ἀργηγὸς του ἀναγνωρίσθη ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας, διότι ὁ θεῖος του

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κ. Ροβέρτος ἀποσύρθη πλέον ἀπὸ τὰ πολιτικά. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος λοιπὸν λίγαις ἡμέραις ἐπειτα ἀπὸ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἔκαμε ἓνα ταξεῖδι ἕως τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀφοῦ ἐβεβαιώθη πῶς ἡ δημοτικαὶς ἐκλογαῖς δὲν θὰ ἀναβληθοῦν παρὰ θι ἐνεργηθοῦν τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου, γυρίζει εἰς τὴν Ζάκυνθον διὰ τὴν προετοιμάσῃ τὰ πράγματα. Ἐξετάζει καὶ τώρα διὰ τὴν καταλάβῃ ποῦ κλίνει τὸ κόμμα, καὶ εὐρίσκει γενικὴν δυσ-ἀρέσκειαν κατὰ τοῦ κ. Λούντζη καὶ γενικὴν φωνὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Καρρέρ. Ἔως ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι πολὺ φανερά, καὶ τὰ βεβαιόνομεν δίχως παραμικρὸν δισταγμὸν. Κατόπιν ὅμως παρουσιάζεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἓνα σημεῖον σκοτεινόν. Ἄλλοι ὑποστηρίζουν πῶς ὁ κ. Καρρέρ ἐπιθυμοῦσε νὰ ᾔῃ ὁ ὑποψήφιος τοῦ κόμματος, καὶ ἐπέμενε μάλιστα καὶ ἄλλοι βεβαιόνομεν πῶς ἕως τὴν ὑστερῆ ὥρα δὲν ἤθελε οὔτε καὶ νὰ τὸ ἀκούσῃ· καὶ πῶς δὲν ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν του παρὰ μόνον ὅταν ἐπίσθη ὅτι ἂν ἀρνηθῆ ἔιναι φόβος νὰ κινδυνέψῃ ἡ ἐκλογὴ. Κατόπιν παρουσιάζεται καὶ ἓνα δεύτερον σημεῖον, ποῦ φαίνεται καὶ αὐτὸ σκοτεινόν, ἀλλὰ ὅποιος κοσκινίσῃ τὰ πράγματα πείθεται πῶς εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ σκοτεινόν. Βεβαιόνοι δηλαδὴ ὁ κ. Λούντζης πῶς καὶ πρὶν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ κατόπιν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας τοῦ ὑποσχέθη πῶς αὐτὸς θὰ ᾔῃ ὁ ὑποψήφιος Δήμαρχος. Ἄλλὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὁ κ. Ρώμας τὸ ἀρνεῖται. Ἡμεῖς ὅμως ποῦ ἐλάβαμεν τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσωμεν καὶ μετὰ τοὺς δύο, ἐξακριβώσαμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐκθέτομεν μετὰ πεποίθησιν ἀκλόνητη. Πῶς ἢ ὁ ἓνας ἢ ὁ ἄλλος παρασταίνει τὰ πράγματα διαφορετικὰ ἀπὸ ὅπως ἀκολούθησαν, αὐτὸ δὲν ἡμπορεῖ βέβαια κανεὶς νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸ νοῦ του, διότι καὶ οἱ δύο εἶναι πρόσωπα ἀνώτερα ἀπὸ τέτοια ὑποψία.

Ἄλλὰ ἰδοὺ τί συμβαίνει. Ὁ κ.

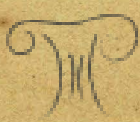
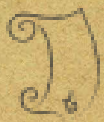
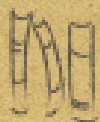
Λούντζης ἀπατήθη χωρὶς νὰ τὸν ἀπατήσῃ κανένας. Ἐξέλαβε δηλαδὴ ὡς ὑπόσχεσιν τὰ χειροσφύριμα τοῦ κ. Ρώμας καὶ τὰς διαβεβαιώσεις του περὶ τῆς ἀγάπης του καὶ τῆς ἐκτιμῆσεώς του, χωρὶς ὁ κ. Ρώμας νὰ τοῦ δώσῃ ὑπόσχεσιν. Καὶ τὸ βεβαιόνομεν αὐτό, διότι ὅταν ἐστενοχωρήσασθαι τὸν κ. Λούντζην μετὰ διαφόρους ἐρωτήσεις νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἔλαβε ρητὴν ὑπόσχεσιν πῶς θὰ ᾔῃ ὁ ὑποψήφιος Δήμαρχος, ὁ κ. Λούντζης, ὡς ἐντιμὸς καὶ ὑψηλὸς ἀνατροφῆς ἄνθρωπος, δὲν μᾶς τὸ ἐβεβαίωσε, παρὰ μᾶς εἶπε «τί τὴν θέλετε τὴν ρητὴν ὑπόσχεσιν, ἀφοῦ εἶχα ἀπὸ ὅλους τοὺς τόσους compliments καὶ τόσας διαβεβαιώσεις;» Φανερὸν λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Λούντζης ἀπατήθη, χωρὶς νὰ τὸν ἀπατήσῃ κανεὶς.

Τὴ Δευτέρα τὸ ἀπόγευμα ἀκούσθη πῶς ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας ἔλαβε τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κ. Καρρέρ. Λίγο προηγουμένως εἶχε μιλήσει μετὰ τὸν κ. Λούντζην καὶ εἶχαν μείνει σύμφωνοι πῶς ἐπειτα ἀπὸ τὴν συνέντευξίν του μετὰ τὸν κ. Καρρέρ, πάλιν θὰ σμιξοῦν. Ἄλλὰ ὁ κ. Ρώμας δὲν ἐπῆγε. Δὲν γνωρίζομεν τί τὸν ἔκαμε ν' ἀποφύγῃ. Συμπεραίνομεν ὅμως πῶς ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ὁ κ. Λούντζης ἐρεθίζεται εὐκολα, δὲν ἐπῆγε διὰ νὰ μὴ τραχύνῃ τὰ πράγματα, ἀφοῦ εἶχε λάβῃ πλέον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ὀπαδοὺς του, ὅχι πλέον ἓναν ἕναν καὶ ἰδιαιτέρως, παρὰ ὅλους μαζὺ καὶ δημοσίως ποῖον θέλουν διὰ δήμαρχον. Τοιχοκολλάει λοιπὸν τὴν Τετάρτη τὸ ἀπόγευμα μίαν εἰδοποίησιν εἰς τὴν Λέσχην Ζάκυνθον, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπροσκαλοῦσε τοὺς φίλους του συνδρομητὰς, καὶ ἕσους ἄλλους ἠθέλαν, νὰ παρευρεθοῦν τὴν ἀκόλουθον αὐγὴν εἰς τὸ σπίτι του. Περισσότεροι ἀπὸ τετρακόσιοι ἐπῆγαν.

Ὁ κ. Ρώμας λαβαίνει τὸν λόγον· «Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω, φίλοι μου, ποῖον θέλετε διὰ δήμαρχον.

Ὅριστε λοιπὸν ψηφοδέλτια καὶ ἄς γραφῇ ὁ καθένας ποῖον θέλει.» Τετρακόσιοι τρεῖς ἔγραψαν τὸ ὄνομα τοῦ κ. Καρρέρ, καὶ μόνον ἑπτὰ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Λούντζη. Εἰς μερικὰ ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια ποῦ εἶχαν τὸ ὄνομα τοῦ κ. Καρρέρ, ἐσημειόνοτο ὡς ὄρος· ἂν δὲν ἐκτεθῇ ὁ Πέτρος Ρώμας. Τὸ ἴδιο βράδυ ἐπῆγε εἰς τοῦ κ. Ρώμας καὶ πολὺς ἐργατικὸς κόσμος, ποῦ δὲν ἡμπούρεσε νὰ παρευρεθῆ τὴν αὐγὴν, καὶ ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ κ. Καρρέρ. Καὶ ὁ κ. Ρώμας τοὺς εἶπε· «Ἀφοῦ εἰσθε σύμφωνοι ὅλοι οἱ φίλοι διὰ τὸν κ. Καρρέρ, συμφωνῶ καὶ ἐγὼ· πηγαίνετε λοιπὸν νὰ τὸν συγχαρήτε.» Καὶ ἀμέσως ἐκίνησαν μετὰ ζητωκραυγαῖς διὰ τὸ σπίτι τοῦ κηρυγμένου ὑποψηφίου.

Μόλις ἐγένετο γνωστὸν ἀπὸ τὴν Τετάρτη τὸ βράδυ πῶς τὴν Πέμπτη ἐμελλε νὰ ἐρωτηθῆ τὸ κόμμα ποῖον θέλει διὰ δήμαρχον, ὁ κ. Λούντζης ἐγένετο ἐκτός ἑαυτοῦ ἀπὸ θυμὸν. Καὶ εἶχε δίκαιον νὰ ὀργισθῆ ὁ κ. Λούντζης· διότι, καθὼς εἶπαμεν παραπάνω, εἶχε τὴν ἰδέαν πῶς ὁ κ. Ρώμας τοῦ εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν, ἐνῶ τέτοια ὑπόσχεσις δὲν τοῦ ἐδόθη. Εἰς τὸν θυμὸν του λοιπὸν παύει ἀμέσως ὅσους ὑπαλλήλους τῆς Δημαρχίας ἐγνώριζε πῶς ἦταν ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν κ. Ρώμαν ἢ πῶς ἐκλιναν μετὰ τὸν κ. Καρρέρ, καὶ διορίζει εἰς τὰς θέσεις τοὺς ἀργασαριανούς καὶ βουλτσιάνους. Καὶ τὴν Κυριακὴν ποῦ ἐπισκεφθήκαμεν τὸν κ. Λούντζην τὸν εὐρήκαμεν ἀκόμη πολὺ ἐρεθισμένον. Ἐχει τὴν ἰδέαν πῶς τὸ κόμμα δὲν ἔχει εἰς τίποτε γνώμην ἰδικὴν του, παρὰ δέχεται ἐκεῖνο ποῦ θέλει ὁ ἀρχηγός του· καὶ βεβαιόνοι μάλιστα πῶς αὐτὴν τὴν ἰδέαν τὴν ἔχει καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας. Συμπεραίνει λοιπὸν πῶς ὅχι τὸ κόμμα, ἀλλὰ ὁ κ. Ρώμας δὲν τὸν ἤθελε. «Ἐπρεπε νὰ μοῦ τὸ εἴπῃ ὁ κ. Ρώμας πρὶν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ τότε ἤθελε ἐκτεθῆ ὡς βουλευτής, διότι ἐπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια ποῦ πολιτεύομαι δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἔχω καμμίαν ὄρεξιν νὰ γένω ἀπλὸς ἰδιώτης.» Ὁ κ. Λούντζης ἔχει πεποιθήσιν πῶς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ἀργασάρη θὰ τὸν δεχθῆ ὡς ἐδικόν του ὑποψήφιον ἐνθουσιωδῶς, «ὅπως δέχεται ὁ διψασμένος τὴν βρύσιν.» Καὶ αὐτὴν τὴν ὑποψηφιότητα προθύμως θὰ τὴν δεχθῆ· καὶ τότε θὰ ἔλῃ ἐξασφαλισμένη καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Βούλτσου, ἀὐτοῦ ὅπως τὸ λέγει δημοσίως πῶς θὰ ὑποστηρίξῃ τὸν λομπαρδιανὸν ὑποψήφιον.» Εἶναι βέβαιος ὁ κ. Λούντζης πῶς ὁ κ. Καρρέρ θὰ πείσῃ, «διότι δὲν εἶναι ἀγαπητὸς εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα.» — «Ἐγὼ τὰ ἐκλογικὰ μου κεφάλαια τὰ ἔχω εἰς τὸ λομπαρδιανὸν κόμμα. Ἐκεῖ μὲ ἀγαποῦν· ἐκεῖ συμπαθῶ. Ἐγὼ εἰς τὸ λιουραϊκὸν κόμμα ἤμουν σὰν ξένος· ἤμουν ἀπλὸς διαβάτης.» — Ὁ κ. Λούντζης, ἀνίσως δὲν τὸν προσλάβῃ ὡς ὑποψήφιον τὸ λομπαρδιανὸν κόμμα, δὲν θὰ ἐκτεθῆ μόνος, διότι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀντιπαραταχθῆ ἐναντίον εἰς δύο κόμματα. Καὶ τότε δὲν θὰ λάβῃ καθόλου μέρος· παρὰ εἰς πρώτην περίστασιν θὰ ἐκτεθῆ ὡς βουλευτής, διότι ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ πολιτικὸν του στάδιον.

Ὡς ὑποψήφιος λοιπὸν τοῦ ρωμιάνικου κόμματος ἐκλέχθη ὁ κ. Λουκάς Καρρέρ. Τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς του τὸν κατακρίνουν καὶ τὸν περιγελοῦν οἱ ἀντίθετοι Ἀλλὰ τὸ μέσον ποῦ ἐμεταχειρίσθη ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρώμας, νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν ὀπαδῶν του μυστικὰ μὲ ψηφοδέλτια, σοβαραῖς ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἐπαινοῦν ὡς φιλελευθέρων μέτρον.

Ὁ κ. Λουκάς Καρρέρ ἐδιοίκησε τὸν Δῆμον μας δεκατρία χρόνια κατὰ σειράν, ἀπὸ τὰ 79 ἕως τὰ 91. Εἰς ὅλο ἐκεῖνο τὸ διάστημα ἡμεῖς ἐλείπαμεν ἀπὸ τὴν πατρίδα. Ἐξετάσαμεν ὁμῶς καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ νομίζομεν πῶς ἤμποροῦμεν νὰ κρίνωμεν τὸν κ. Καρρέρ ὡς δήμαρχον. Καὶ ἐνοεῖται πῶς θὰ τὸ

πράξωμεν· ἀλλὰ ὅταν γίνῃ γνωστὸς καὶ ὁ ἀντίπαλός του. Εἶναι σωστὸν πῶς οἱ ὑποψήφιοι ἔπρεπε νὰ κρίνωνται ὁ καθένας χωριστά, δίχως νὰ συγκρίνεται μὲ τοὺς ἀντιπάλους του. Ἀφοῦ ὁμῶς οἱ νόμοι μας δὲν ἀπαιτοῦν ἀπόλυτη πλειονοψηφία, παρὰ ἀναγνωρίζουν ὡς βουλευτὰς καὶ ὡς δ. μάρχους καὶ τοὺς καταψηφισμένους, φθάνει νὰ λάβουν περισσότερους ψήφους ἀπὸ τοὺς ἄλλους, πρέπει ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ κρίσις νὰ ᾖ συγκριτικὴ. Θὰ κρίνωμεν λοιπὸν τὸν κ. Καρρέρ ὡς δήμαρχον ὅταν γίνῃ γνωστὸς καὶ ὁ ἄλλος ὑποψήφιος. Ἔως σήμερον ὁμῶς βασιλεύει εἰς τὸ λομπαρδιανὸν κόμμα πυκνὸ σκοτάδι. Διάφορα πρόσωπα ψιθυρίζονται ὡς ὑποψήφιοι τοῦ κόμματος, ἀλλὰ βέβαιον δὲν εἶναι τίποτε ἀκόμη. Σήμερ' αὔριο περιμένονται οἱ προϊστάμενοι, καὶ τότε θὰ μάθωμεν ποῖος θὰ ᾖ ὁ δεῦτερος ὑποψήφιος νυμφίος τῆς Δημαρχίας.

Μερικὰ φύλλα τῶν Ἀθηνῶν βεβαιόουν πῶς θὰ ἐκτεθῆ ὡς Δήμαρχός μας ὁ κ. Πέτρος Ρώμας, καὶ γράφουν πῶς ἐπῆραν αὐτὴν τὴν εἰδήσιν ἀπὸ τὸν **Πατριώτην**. Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἀναφέραμεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα παρὰ μόνον ὡς ἀπλὴν διάδοσιν· καὶ εὐχρηθῆκαμεν νὰ ἀληθεύσῃ.

Καὶ αὐτὴ ἡ διάδοσις ἐξήκολοθη. Ἀκούσθη μάλιστα πῶς ὁ πρῶτος βουλευτής μας κ. Γεώργιος Ρώμας ἀναχώρησε τὴν Περσικεὴ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ πηγαίνει εἰς τὴν Τεργέστην μὲ τὸν σκοπὸν νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν πείσῃ νὰ δεχθῆ. Ἀλλὰ ἀξιότιμος φίλος, ποῦ ἔχει τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν κ. Γεώργιον Ρώμαν, μὰς ἐβεβαίωσε πῶς δὲν ἔχει εἰδήσιν ὅτι ἀναχώρησε.

— Ἀπὸ τὸ περὶ ἡμῶν φύλλον μας, ἐπειδὴ ἐπερίσσεψε ἡ ὕλη, εὐχχάμεν οἱ τυπογράφοι δύο τρία διάφορα. Εἰς ἓνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐγένετο λόγος διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Βούλτσου, τὸν ὅποιον ἐσυντρόφεψε πολὺς κόσμος μὲ ζητωκραυγαῖς καὶ μὲ πυροβολισμούς, καὶ χωρὶς νὰ λείψουν καὶ ἡ πανηγυρικαῖς κωδωνοκρουσαῖς.

— Τὰ ἴδια ἔγιναν καὶ προχθὲς ποῦ ἀναχώρησε ὁ βουλευτής κ. Μελισ-

σινός. Μὲ τὴν διαφορὰν ποῦ τὸ κωδωνοστάσιον τῶν **Ἀγίων Πάντων** ἔμεινε σιωπηλόν, διότι ὁ δήμαρχος κ. Λούντζης, θυμωμένος ἀκόμη, ἐπῆρε τὰ κλειδιά. Καὶ εἶναι ἐξιδέλφια καὶ κουμπάροι ὁ κ. Λούντζης μὲ τὸν κ. Μελισσινόν. Καὶ εἰς τὸ Κατάκωλον καὶ εἰς τὸν Πύργον ἀκούσαμεν πῶς ὑποδέχθησαν οἱ συμπολίται μας τὸν κ. Μελισσινόν μὲ ἄνθη, μὲ ζητωκραυγαῖς καὶ μὲ διάφορα ἄλλα δαίγματα τιμῆς καὶ ἀγάπης. Φαντασθῆτε τί τραβᾷ ὁ εὐσχήμων βουλευτής, ποῦ δὲν τοῦ ἀρέσουν διόλου τέτοια πράγματα.

— Τὴν ἀσχημίαν ποῦ παρουσιάζουν, συχνὰ κατὰ δυστυχίαν, ἐφημερίδες διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτεύουσας, νὰ δημοσιεύουν ὕβρεις καὶ ὀνειδισμοὺς μαθητῶν ἐναντίον καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των, αὐτὴ τὴν ἀνήθικη ἀσχημίαν οὔτε ὁ **Πατριώτης**, οὔτε καμμία ἄλλη ἐφημερίς τῆς Ζακύνθου πιστεύομεν, δὲν θὰ τὴν πράξῃ ποτέ. Ὁ μαθητής, ὅσο καὶ ἂν ᾖ ἀδικημένος, **δὲν πρέπει ποτε** νὰ ὑβρίσῃ τὸν διδάσκαλόν του, καθὼς δὲν πρέπει ποτε νὰ ὑβρίσῃ τὸν πατέρα του ἢ τὴν τὴν μητέρα του, ἂν τὸν ὑβρίσουν, ἢ καὶ τὸν ραπίσουν, ὅσο ἄδικο καὶ ἂν ἔχουν. Ὁ κλοναναθρεμμένος νέος, ὅταν ἀδικῆται ἀπὸ διδασκάλου του, (διότι συμβαίνουν ἀκόμη καὶ τέτοια εἰς τὸ ρωμαϊκόν) καταφεύγει εἰς τὸν πατέρα του, καὶ ὁ πατήρ του εἰς τὴν ἀρμόδια Ἀρχή, ἢ καὶ εἰς τὸν τύπον, ἂν ἡ χρειαὴ τὸ καλέσῃ. Εἰς τέτοια δυσάρεστη θέσι εὐρίσκεται σήμερον ὁ **Πατριώτης**. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ δημοσίως πράγματα πολὺ λυπηρὰ, θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν γνωστὴν ἐντιμότητα καὶ εὐθυδικίαν τοῦ ἀξιότιμου Νομάρχου μας κ. Γερκαῖρη, μὲ τὴν πεποίθησιν πῶς τὰ πράγματα θὰ διορθωθῶν, ἂν διορθώνωνται.

— Τὸ γνωρίζομεν πῶς πολλαῖς πτωχαῖς ἐκκλησιαῖς χρεωστοῦν τὴν διατήρησίν των καὶ τὴν εὐπρέπειά των εἰς τοὺς χριστιανούς ἐπιτρόπους τους ποῦ γυρίζουν μὲ τὸν δίσκον εἰς τοὺς δρόμους. Νέα ἀποδείξις ὁ ἐντιμὸς ἐπίτροπος τοῦ **Ἁγίου Νικολάου** εἰς τὰ Ψηλῶματα κ. Ἀνδρέας Δεληγιαννόπουλος, ποῦ μὲ τὸ λεπτὸν τοῦ δίσκου ἐκπέφρασε νὰ κέρηκτῆμα τοῦ ναοῦ, τὸ ὅποιον θὰ ἐνοικιάσῃ διὰ κερφενεῖον καὶ θὰ ᾖ εὐχάριστον διὰ τοὺς περιπατητὰς καὶ ὠφέλιμον διὰ τὸν ναόν. Μόλον τοῦ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

το υπάρχου και μερικοί πενταρολόγοι που δεν τους αρέσει να δουλεύουν και κάθε Κυριακή βγαίνουν με δίσκους και σταυρώνουν τον κόσμο. Παρακαλούμε την Αστυνομία να προσέξει εις αυτούς, χωρίς όμως να πειράξει τους αληθινούς επιτρόπους, που συναζούν αληθινά δια πτωχούς εκκλησιαίς.

— Επίσης παρακαλούμε θερμώς την Αστυνομία να εμποδίση ένα άλλο **μεγάλο κακό**. Πλήθος παιδάκια, κοριτσάκια και αγόρια, γυρίζουν εις τους δρόμους και διακονεύουν. Αυτά τα παιδάκια έννοείται πως θυσιάζονται και πάνε χαυμένα άδικα. Και όμως διάφοροι οικογένειαις ζητούν υπηρέταις και υπηρέτριαις και πολλαίς φοραίς δεν εύρισκουν. Αν λάβη την καλωσύνη να πάρη έπώνυμο του αυτή τή φροντίδα ο άστυνόμος κ. Κούρτης, ελπίζομεν πως θα πάψη αυτό το κακό. Διότι ο κ. Κούρτης έχει το καλό χαρακτηριστικό που ό,τι κακό κυνηγάει το κυνηγάει με τα σωστά του και δια τούτο φέρνει αποτέλεσμα.

— Ο πολυαγάπητος αξιωματικός του ίππικού κ. Γεώργιος Θ. Καρμαλικής, εύγενικό βλαστάρι μιας των πρώτων οικογενειών του τόπου μας, έννομήθη την έξαιρετη και πλουσίαν νέαν Μαρίαν Μανιδάκη.

— Εις όλους τους δρόμους της έξοχης είναι σωροί χαλίγια από αιώνας αίωνων. Άλλά τα χαλίγια δεν στρώνονται αλλά οι δρόμοι δεν φτιάσσονται. Τ' είν' αυτά κύριοι Μηχανικοί και ύπομηχανικοί, και παραμηχανικοί; Πρός το θεαθῆναι λοιπόν και τα χαλίγια; Δεν βλέπετε πως και το Δημόσιον ζημιώνει, διότι τα χαλίγια άνεμοσκορπιούνται και τρίβουν, και ο κόσμος ύποφέρει έξκιτίας της κλασικής άδιαφορίας σας; Εις τα **Ήλωματα** δεν ήμπορεί κανείς πλέον να κάμη περίπατον, διότι όπου δεν είναι **λούμπαις** είναι οι χαριτωμένοι σωροί σας. Εις το δρόμο του **Αργασιού** οι άμαξηλάταις βρίσκουν κακούς μπελάδες έξκιτίας των σωρών σας εις τον δρόμον της **Λαίδυς** επίσης και εις όλους τους έξοχικούς δρόμους το ίδιο. Έτσι θα μείνουν λοιπόν εις αιώνας αίωνων άκόμη; Χαρά στην άδιαφορία σας τή ζηλευτή!

— Έμεινε τρείς ήμέραις εις τον λιμένα μας και έχθες αναχώρησε δια Μασσαύαν το ίταλικόν καταδρομικόν Dogali. Από αυτό το πλοίον έμεινε εις την Ζάκυνθον ένας νεώτατος αξιωματι-

κός που έπροσβλήθη από μίαν άρρώστεια των έντέρων. Νοσηλεύεται εις το στρατιωτικόν Θεραπευτήριον και τον έπισκέπτεται τακτικά ο διαπρεπής στρατιωτικός ιατρός κ. Ι. Άγγελίδης. Ο άρρωστος αξιωματικός όνομάζεται **Garlo Pignatti**. Όλη ή Ζάκυνθος εύχεται δια την ανάρρωσίν του, διότι όσοι τον έδαν έσυμπάθησαν εις την ώραίαν νεότητά του. Και ο εύγενής πρόξενος της Ιαλίας κ. Π. Μεσσαλάς τον έπισκέπτεται πολλαίς φοραίς την ήμέρα και δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον. Από έχθες ή κατάσταση του άρρώστου εκκαλιτέρευσε σημαντικά.

Μη δυνάμενος να έκφράσω την άπειρον εύγνωμοσύνην μου εις τον άφιλοκερόν ήκτρον κ. Γεώργιον Α. Καρρέρ δι' άλλου τρόπου, σπεύδω δημοσίως να εύχαριστήσω αυτόν ολοψύχως δια την διάσωσιν του βρεφώς πάσχοντος **έκ διφθερίτιδος** τέκνου μου, και έντελώς περ' αυτού ιαθέντος δια σωστικού φαρμάκου όπερ ο ίδιος έφερε μεθ' έαυτού εκ Παρισίων.

Δημήτριος Γ. Άρβανιτάκης.

— Έρρόν επιτελούντες καθήκον έκφρά-

ζομεν την άπειρον εύγνωμοσύνην μας εις το φιλέξενον της Ζακύνθου κοινόν δια την συμπάθειαν ήν έξεδήλωσεν επί τῷ θανάτῳ της προσφιλοῦς ήμῶν συζύγου και μητρός **Πηνελόπης Άγγελοπούλου**. — Αί οικογένειαι **Άγγελοπούλου και Μεταξά**.

Έφθασε από τας Άθήνας ή δεσποσύνη Άφροδίτη Μπαλάση, μόλιςτρα περιορημη. Άξια μαθήτρα της εκκουσμένης Λιζιέ. Έργάζεται σμὰ εις το Φαρμακείον του κ. Μικροπούλου.

Όποιαι κυρία την τιμήση με τας παραγγελίας της θα μείνη καθ' όλα εύχαριστημένη.

— Εις το καίστημα των κ. κ. Ήρακλ. Δραγώνα και Κ. Μουστακή άφίχθη μεγάλη συλλογή ύφασμάτων, σχέδια και χρώματα πωτοφανή του νεατάτου συρμού, ήτοι ύφασματα μάλλινα, μαλλοδάμβακα, βιμδακερά, λινοδάμβακα, σακάκια άλπακά διαφόρων χρωμάτων κατασκευής Βιέννης, ομοίως φλανέλλαις βιμδακεραίς χρωματισταίς κτλ.

Άπαντα της θερινής εποχής εις τιμάς λίαν συγκαταβατικάς και άνεπιδέκτους συναγωνισμού. Σπεύσατε.

Όλα τα ψάρια είνε ψάρια, μα το φαγκρι είναι φαγκρί. Και όλα τα τραγούδια είναι τραγούδια, μα κάποια τραγουδάκια του χονδρού ποιητού μας κ. Δ. Ι. Μάργαρη βγάνουν πολλαίς φοραίς κάτι άπόκρυφαις μοσχοβολάδαις, που πρέπει να εστάθη κανείς εις τα νειάτα του μισοποιητής για να μπορη να ταις μυρίζεται. Και για να έχη τέτοιου είδους γλυκάδαις το ακόλουθο τραγουδάκι του έλαβε και μία μεγάλη τιμή. Το έτόνισε ο αξιοφημισμένος μουσουργός μας κ. Παύλος Καρρέρ.

ΤΑ ΟΛΟΜΑΥΡΑ ΣΟΥ ΜΑΤΙΑ.

**Μαυρομάτα μου άκου, άκουσε χλωμή μου·
Σ' τα γλυκά σου μάτια εύρηκα το φώς,
Κι' είναι μια μαγεία σ' τή νεκρή ζωή μου,
Είναι μια έλπίδα κι' οδηγός κρυφός.**

**Τώρα μέσ σ' τον κόσμο, άλλο πλειά δεν ξέρω
Άφ' τα δύο σου μάτια πλειό πολυ άκριβό,
Και γι' αυτά στενάζω, και γι' αυτά ύποφέρω,
Και γι' αυτά σ' τον τάφο θε να καταβώ.**

**Η πονεΐς για μένα, ή γελάς μαζί μου,
Δέν ποθώ να μάθω, μα ένα θα σου πώ:
Πώς άν για τα σένα χάσω τή ζωή μου,
Και στο μνήμα μέσα θε να σ' αγαπώ.**

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΗ.ΥΙ.ΦΣ.0043